

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۳/۳۰

جورج فوستر
ترجمه: رحمت آریا

د جورج فوستر یون لیک: له بنگاله تر لندن سفر

دوهم ټوک

(۴۱)

ویل کېږي چې د حافظ هم – عصره کسان د قرآن او دین او د روحانیونو د غیر اخلاقي کړو وړو په هکله د هغه له شدیدو او عاقلانه انتقاداتو څخه سخت نا آرامه ول؛ ان خبره دې ځای ته ورسېدله چې د هغه په جنازې کې یې د گډون کولو په هکله شک درلود. خو متاخر و فارسیانو حافظ د بې دینۍ له هر ډول تور څخه پاک او خلاص گڼلې دئ؛ سره له دې چې د حافظ د آثارو هره کرښه دا نظر ردوي خو بیا هم دوی په دې باور دي چې د حافظ له خوښیو ډکو خوندورو پیامونو کې د هغوی ایمان او د مسلمانانو راتلونکي انځور سوي ده. په داسې حال کې چې ما او ملا د کاروانسرای د یوې لویې کوتې له هوساینې او د غوايي، پسه او اوبښ د غوښو له پخو کړو خوراکونو څخه مو خوندونه اخیستل یو ناڅاپه غږ وسو چې کاروان سرای په هغو زائرانو [1] ډک سوی دئ چې مشهد ته د زیارت لپاره ځي. دا کوم شور او شوق دئ چې دا مؤمنان یې ځانته راکاږلي دي! چې د اوږدو او خطرناکو لارو سفر یې پر ځان منلی او دغو خطرونو ونه سو کولی ددوی مخه ونیسي او نه د ژمي ساړه موسم ونه سو کولی ددوی شور او اشنیاق لږ کړي. خلک وايي چې د سړ کال ژمی د نورو کلونو د ژمیو په پرتلي ډیر سخت دئ په ځانگړي توگه په مشهد او نیشاپور کې ډیر سخت دئ چې دوه وو تنو زائرانو په اوږو کې خپل ځانونه له لاسه ورکړل او نورو د شدیدو سړو له کبله د خپل بدن غږي له لاسه ورکړل.

د یوې ډلې په منځ کې چې زمونږ په کوتې کې یې تیل ماتیل جوړ کړی وو یو څوک وو چې ظاهراً د ټولو مسئولیت ور په غاړه وو؛ دی له نورو ټولو چمتو وو او د حاجي نښه [2] یې پر سر درلوده. خدمتکار ته ورته یو بل افسقال (صحيح بڼه یې آق سقال ده) زائر راغی او زمونږ کوته یې وپلټله، او زمونږ د کالیو او اسبابونو له کتلو وروسته یې په چټکۍ سره پرته له دې چې کومه پوښتنه وکړي په سپین سترگۍ سره یې د دممرغه ملا د لېږدېدو وړ کڅوړي د کوتې له یوه گوت څخه لیري کړي. او په امرانه ژبه یې وویل چې دا ځای د حاجي لپاره په پام کې نیول سوی دئ او دده د ادعا پر بنسټ د حاجي ځای له ډېر اهمیت څخه برخمن دئ.

1 - دغه زائران عمدتاً له تبریز او تاوروس Taurus څخه وو چې زما په باور د آذربایجان د ولایت یو ښار دئ. - لیکوال

2 - دا نښه په فارس کې معمولاً د یوه ټوکر پراډه ده او اغلباً زرغون رنګ لري او د خولې پر ژبې باندې ایښودل کېږي. - لیکوال

د پاڼو شمیره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

حاجي په جدي مخ پر خپل ځای کښېناست. په تکبر سره يې د کوټې شاو خوا ته وکتل او بيا يې سترگې پر ما نيغې کړې او له ځنډ پرته يې زما نوم او زما د کاروبار په اړوند پوښتنه وکړه، په بله وينا ټينگار يې درلود. ده دا پوښتنه په داسې آمرانه لحن وکړه چې په غږ کې يې د يوه مستنطق قدرت پروت وو؛ زما پام ډېر ژر دې ټکي ته واوښت چې دده ډلې ورته درناوی درلود نو له دې کبله مې له ځان سره وويل چې له دغه زورور مسلمان سره بايد خپل چلند ته پام ولرم. هغه ته مې وويل چې زه يو عرب يم او مشهد ته پر لاره يم؛ خو تاسې دا تصور وکړي چې (په ما به څه تير سوي وي- ژ)؛ حاجي فکر کاوه زما ژبه عربي ده او په عربي يې خبرې پيل کړې او زه يې هک پک کړم. (يو ناڅاپه گير سوم - ژ). ما له څو اړخونو هڅه وکړه چې په دې اړوند پر خپلې راپورته سوي ناآرامۍ باندې خاورې واچوم او پټه يې کړم او هغه ته مې وويل ددې لپاره چې زما سفر له امن څخه ډک وي نو ځکه مې ځانته د عرب هويت غوره کړ که نه زه خو په خپله کشميری يم او د سوداگرۍ لپاره مازندران ته روان يم. په ختيځ کې دا ډول داستانونه د شباهت جوړولو په نوم يادېږي او اغلب وختونه يې آسيایي مسافران کاروي؛ او پرته له دې چې د خپلې ادعا د اثبات لپاره کوم شی ولري نور خلک ورباندې لږ ډاډ کوي او کومه ډيره هيله مندي هم ورته نه سته. همدا چې ددوی اصلي داستان پټ پاتې سي همدا ورته کافي ده.

زما دداستان دغې اصلاح هيڅ عيني تعجب او يا اضافي پوښتنې رامنځته نه کړې؛ د حاجي له چار چلند څخه ښکارېدل چې ما تر اوسه لا سم کړاو او رنځ نه دی گالی. پروسرکال زما ژوندون په بدلي څيرې او په يوې بشپړې مصنوعي (ساختگي) ژبې تير سو؛ له دې کبله خدای دې راته عفو وکړي، زه که په هر حالت او موقعيت کې وم ما ورته چټک يو داستان جوړولی سو. يوازې دومره هيله کوم چې کله چې د يوه کار تر سره کول عملي نه وي نو غواړم چې چپن او نور اړوند تزئينای يې د تل لپاره يوې خوا ته وغورځوم. حاجي د مازندران د بلفروش Balfrosh د ښار استوگن وو؛ هلته يې کارو بار وو؛ هغه په مشهد کې له تبريزي زائرانو سره ليدلي ول او اوس بيرته خپل ولايت ته روان وو. له دې ډلې سره د هغه د يو ځای کيدلو دليل نه بايد ساده و انگېرل سي؛ د کسپين د سمندرگي ته د ترشيش له لارې مسير د نورو لارو په پرتلي لږ خطر ناک دی. ما له حاجي وغوښتل چې ما دې بلفروش ته ورسوي، حاجي وويل چې څو ځنډونه به درته پيدا سي. خو کله چې ويې ليدل چې دې لارې ته ليوالتيا لرم نو خپل شرايط يې بدل کړل او دوه چنده کرایه يې راڅخه وغوښتله.

د ترشيش سيمه — مایله ارتوالی لري (په انگليسي متن کې د مایل اندازه نه ده ويل سوي او همداسې سپين پرېښودل سوی دی - ژ) چې له ختيځه مخ پر لويديځ پرته ده او په همدومره واټن نيمايي يې د سويل خواته غځېدلې ده. دا سيمه د عبدالله په نوم د يوه مستقل فارس توکمي له لوري اداره کېږي. دی شاو خوا څلوېښت کلن دی درنده او موقره بڼه لري او هغه ډول چار چلند لري چې د لوري پارکې په مسلمانانو کې معمول دی. دده اداره د سيمه ييزو خلکو په منځ کې محبوبيت لري او په دې توگه په خپلو راکړو ورکړو او تعاملاتو کې آرام ښکاري. له مسافرانو څخه پوښتنې گروېږنې نه کېږي او پاسپورت ته اړتيا نه سته.

عبدالله د پخواني ترشيش ښار تر څنگ يو بل کوچنی او په ديوالونو کې محصور ښارگوټی جوړ کړی دی؛ دا ښارگوټی د سلطان آباد په نوم هم شهرت لري. د همدې ښار په يوه گوټ کې يو کاروان سراي هم سته، په ټول فارس کې ما دا يوازینی کاروان سراي ليدلی دی چې په کې دننه اوبه او د اوبو سرچينه نه لري. ددې ځای رئيس او افسران يې په نوي

بنار کې ژوند کوي او همدلته بازار هم سته. سيمه ييز خلک ادعا کوي چې له هغې مودې راوروسته چې افغان سرتيرو د مشهد سيمې وراتي کرلي او د خراسان په دې برخې کې سوداگري مختلفه کړله، نو بازار په بڼه ډول نه دی دک سوی.

د ترشيش سوداگري عمدتاً نيل او له لويديځ څخه نور رنگونه دي چې د وريو له توکرانو او وريجو سره يو ځای واردېږي؛

وريجې په لږه اندازه د هرات په شاوخوا وو کې توليديږي. داسې ښکاري چې د ترشيش اصلي صادرات اوسپنه ده چې د پريرو پانو/ صفحاتو په بڼه ورته شکل ورکول کېږي. د ترشيش د اړتيا وړ کمه اندازه اروپايي توکر د شاهردو له لارې له مازندران څخه راوړل کېږي او يا له گيلان څخه يزد ته د اصلي لارې په اوږدو کې ليردول کېږي. په دې بنار کې تقريباً سل هندو کورنۍ استوگنې دي چې له ملتان او جلمير څخه دلته راغلي دي او د فارس دې خوا ته ددوی د کډوالۍ ډير ليرې ځای دی؛ دا هندوان په داسې يوه ځای کې استوگن دي چې هلته هېڅ مسلمان ژوند نه کوي او د چا له ځور، کړاو او سپکاوي پرته په آزاده توگه خپل کسب و کار او ژوند ته دوام ورکوي؛ ما ته تر ټولو په زړه پورې خبره دا وه چې د پيرزاده په نوم مې د برهمن د فرقي غړي وليدل، پيرزاده معمولاً هغه لقب دی چې مسلمانان يې د پيغمبر لمسيانو ته ورکوي. په مشهد، يزد، کاشان، کازبين او د کسپين د سمندرگي په يو شمير غاړو کې د هندوانو کوچنی کمپنۍ موندل کېږي؛ ددوی لويې ډلې د فارس د خليج په بېلابېلو ښارونو کې هم سته چې له هماغه ځايه د هند له لويديځو سمندري غاړو سره سوداگري لري.

کله چې زموږ د قافلي د خوځېدو وخت رانيږدي سو نو ما حاجي ته يو شمير پيسې ورکړې چې يو آس راته وپېري. دغه آس ډېر غښتلی آس نه وو خو حاجي فکر کاوه ددغه آس لپاره زما وزن او بار کافي نه دی نو د رنگريزۍ د رنگونو دوه کڅورې يې ورزياتي کړې چې زه به ورباندې کښينم. ما په ژوند کې داسې حريص مسلمان نه وو ليدلی؛ هغه په خپلې لومړۍ غلا بسنه نه کوله او تل به يې زه د پور د اخیستلو حتی که لږ پيسې هم وې تر فشار لاندې نيولم؛ هغه هڅه کوله چې ما وغولوي.

فکر کوم زموږ په منځ کې به د حاجي په شان لږ کسان وي. هغه د يوه ډدای سوداگر په توگه پېژندل کېده او د خپل هېواد له لوړ پوړو کسانو سره په اړيکه کې وو. د هغه کړه وړه او چار چلند جدي او له وقاره ډک وو. په ورځينو راکړو ورکړو کې دده چلند دومره د قناعت وړ وو چې هېڅکله يې د هېڅ چا، د هغو کسانو په گډون چې دده په عيونو باندې خبر ول، د راضي کولو هڅه نه کوله. حاجي ادعا کوله چې دی صادق دی او عربستان، تورکيې او فارس ته يې د زيارتونو لپاره سفرونه کړي دي. حاجي د اضافي اوږدو دعاگانو د فهرست ترڅنگ په ورځ کې پينځه ځله له ځنډ پرته لمونځونه کول. خو همدغه ډدای او لوړ پوړي سړي چې د خپل ادب او نزاکت لپاره يې شهرت درلود او د تقوی ادعا يې هم کوله وروسته له دې چې ويې نه سواي کولی چې ډيرې پيسې تر لاسه کړي نو په ډېرې ماتې غاړې يې د ناچارۍ له مخې راڅخه وغوښتل چې ورته پور ورکړم او يا نيم کرون (پخوانۍ انگليسي تاج داره سکه – ژ) ورته ورکړم. خو له دې چې زه له نيازمنو خلکو سره د اوږد معاشرت له کبله نور بي تفاوته سوی وم ومې کولی سول په زړورتيا او آرامۍ د حاجي د غوښتنو پر وړاندې مقاومت وکړم. داسې ښکاري چې حاجي زما دغه امتناع په آسانی ومنله؛ په حقيقت کې زه په دې باور يم چې حاجي زه د صحيح قضاوت او په ديني چارو کې د ماهر په توگه پېژندلم.

د پانو شمېره: له 3 تر 4

ددې لپاره چې خپل ځان مې له هر ډول شک څخه ځان خلاص کړی وي او په امن کې اوسم په ځانگړې توگه د حاجي پر وړاندې چې په خپلو بې حد او حصرو پوښتنو او گروپونو يې شهرت درلود نو حاجي ته مې وويل چې زه يو سني يم. ما فکر کاوه له دې چې سنيان په فارس کې له ډېر سپکاوي سره مخامخ دي نو بنيایي دا خبره به وکولې سي د حاجي د ډېرو پوښتنو مخه ونيسي. حاجي د سني له هويت سره چې په دې سيمې کې په ندرت ليدل کېږي او د کرکې وړ دى مخالفت وکړ. هغه اخطار راکړ دا خبره يوه سني ته ښه او خوندي نه ده چې له شيعه زائرانو سره سفر وکړي ځکه هغو کسانو چې په دې وروستيو کې ځانونه په مشهد کې مظهره کړي دي بنيایي ځانونو ته دا حق ورکړي چې له تا سره بد او سپک چلند وکړي.

نور بيا

د حاجي محمد په مشورې زه شيعه سوم او پرته له کوم شک څخه ...

[قدرمنو لوستونکو! د بناعلي رحمت آريا د آرشیف: لینک](#)

د پاڼو شمېره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څېر و لولئ